Ẓozarot.

Ḥananyah Elyakim
of Rieti.

לקבלת שבת

בואי כלה בואי כלה
איומה את ונדגלה
בואי מלכתא מעולה
ולבורא כל נהללה

היושב על הארץ חוג
מתמיר כל מין וגם כל סוג
שירת אדם אל נא תפוג
היא אל בית אל תהי עולה

האדם אשר יצרת
לוהגן לשמור מסרת
לתת לו עזר אמרת
בה יזכה אל מעלה

הפלת עליו תרדמה

עלעו בנית בחכמה
נקבה אך איו רומה
מכל יופי היא כלולה

האשה זאת הבאת לו
שמח אדם בגורלו
השכין אותה תוך אהולו
נקיים מכל תהלה

הרשת אותם אדון הכל
מכל עץ הגן לאכול
מעץ חיים ישכול שכול
פן מות יהי לו נחלה

הסית נחש את האשה
והאשה לאיש אישה
אז שלשתם עטו בושה
היו לחרפה וקללה

הנחש לילך על גחון
עקב אדם יהי ראשון
לשוף ראשו אך באישון
ישוף עקב להפילה

העפר לו יהי לחמו
ארור לילו וגם יומו
איבה תמיד תהי עמו
גם נמשך בזרעם סלה

הזוג הוציא בגרושין
אדם לחרוש בטרשין
אשה נכבשת בכבושין
חבלי לידה יבואו לה

הטעין לאיש עבודתו
קוץ גם דרדר בארמתו
בזעת אפו יאכל פתו
אל עפר דרכו סלולה

הלביש הזוג מכתנות עור
למיד טוב הוא לדורים דור
דרך ישר אדם ינצור
לפי רצון רב עלילה

הנה זאת תורת האדם
יבין ישכיל ואל ירדם
לכבוד ולשם בורא עולם
יקח אשה מהוללה

התורה ילמוד טהורה
נקי מהרהור עבירה
מצוה ערוכה ושמורה
בהם יתמיד בלי תפלה

הדר יבחר במלאכתו
עולם יתמיד על מתכונתו
יטרח בזה עד בא עתו
אולאטו יתנהלה

האל המושיב יחידים
ביתה אהובים גם ידידים
הכנים תשים ועירים
לחן ולשם ולתהלה

האל המוציא אסירים
בכושרות גם עם שירים
תן עזר טוב במשרים
לבעל נפש שפילה

הלא הארץ מוג תמוג
לולי אתה יושב על חוג
המזווג את כל זווג
נותן אשה אל בעלה

הואל ושמע קול מתחנן
ישועה חיש נא ותחונן
אל יחיד קטן ירנן
מלא לטוב כל משאלה

הן לאיש נתת בן זוג
ולשבת ישראל בן זוג
שמור כל זוג בזכות בת זוג
ולעמך תתן חמלה

הן נר מצוה מאיר דירה
שלחן ערוך כחק תורה
ערש מוצע בתפארה
כלם לכבודך כלה

בואי כלה בואי כלה
כל ברכת טוב את כוללה
בואי שבת את סגולה
כי בך נזכה לגאולה

בואי שבת את סגולה
כל ברכת טוב את כוללה
גם בך נזכה לגאולה
בואי כלה בואי כלה

למוצאי שבת וי״ט

גדול גבור ונורא. ודורך בעוז פורה
עוטה כשלמה אורה וחוקר כל נסתרים :
ראה נא כעונינו ושור את שפלותינו
והרם את קרננו ככפות התמרים :
אתאנו להללך על פלאי מפעלך
שמענו מזבולך אריר על אדירים :
צדקה עשה עמנו כי עד הקיצה בנו
ואין יעזור לנו מנאצות צוררים :
יום קדשך פנה ואין לנו עוד עדנה
שבותינו שובב נא כזוהר המאורים :
אז בשיר חדש נשיר בהגיע עת הזמיר
ונודה למחזיר נשמות לפגרים :
דרשנו מעל ספר ובו מצאנו כופר
זכור עפר ואפר וידלג על ההרים :

ידינו מאד אזלה · כנסוע ממנו כלה
נפשינו אמולה · למאמר המורים :
אזכיר רהב ובבל · קורס נבו וכרע בל
וכן כל אויבי אל · כי כלים כיקר כרים :
וחוזרים לעונשן · בתוך מפח יוקשם
בקריאת דומה ראשם · בהשלמת סדרים :
רחמיך עורר נא · לבני אמר יוקח נא
ואל נא נאכל נא · בצלי אש ותמרורים :
ידך פתוחה · פתח לנו לרוחה
בישועה והצלחה · וברכת המסחרים :
אנה כל משלח ידינו · יבורך ברצון לבנו
מאל ישועתינו · כי שפלת שפל מרים :
טוב יי' ומחסה · יברך כל מעשה
כי כן כלבו חוסה · יקומם בהדרים :
גדול גבור ונורא · ועמיה נהורא
ישפות לנו מהרה · רוב שלום בנהרים :

ליום פורים

המן זרע עשו השחית את מעשיו
על ישרא׳ עושיו אשר ברא המן :

המן בן עמלק לשים גפן בוקק
ביקש ונשאר ריק ברצון שלח המן :

המן נכד אגג נפל מרום אגג
וכדונג המתמוגג ונמס כמו המן :

המן בן המדתא חיבק את השפתה
מפרשנדתא עד ויזתא׳ נתלו מאוכלי המן :

המן כי פור הפיל נדמה לרוכב פיל
ואותו לארץ הפיל ולא ראה עוד המן :

המן אויב רועץ אשר מפי יועץ
לילה הכין העץ לשקול בהוריד המן :

המן סכל שוטה עליו עמר מוטה
וקול אליו בוטה העץ לך המן :

המן יהי בפינו ארון לך קוינו

קרב העת ציפינו   אל צנצנת המן :
המן תוך צנצנת   נראה בתפארת
חנן נאיה עטרת   ראש מאמיני המן :
המן כי מאמינו   זוכה למזונותיו
אלקים טובותיו   כמו לאוכלי המן :

ואשא עוד משלי ׳ לכבוד מלולי

ארור המן וברוך מאן ׳   שר בשירי המן המן
נתלה המן ונאכל מן   לכבוד עליון חנן המן
ובכן מעז יצא מתוק   קרא שירי ואל תשתוק
קרא שירי ואל תשתוק   ובכן מעז יצא מתוק

שיר להמן איש ריב ומדון

חיילים אגבר   משפטים אדבר
לעל ריב מתעבר   והדין בלי לו :
יהי חשך דרכו   יצלע על ירכו
ובלי שלם סוכו   יתמעט מזלו :

אֹ כל טוב לא יזכה	אך יכאב וידכה
את אשר מחכה	לא יראה בשלו :
וישכב שפלים	עם שבורי כלים
הופכי גללים	ישללו שללו :
יחוייב בדינו	עון ילכדונו
גם עינו ושינו	יחשבו כאין לו :
תבואהו שואה	וגם רוח נכאה
הוא יושלך במוראה	ויסח אהולו :
גם המחזיקים	על ידו ורבקים
לעשוק צדיקים	כדי להועילו :
ירדו פלאים	ממול הכבאים
יהיו נרכאים	כנשרף עמלו :
אך את בעל ריבו	כי לא חטא בחובו
ישמח לב בקרבו	יתגבר בחילו :
יתמלא חסרונו	ירום קרן קרנו
יתברך ממונו	עם שלום בגבולו :

יוצר לשבועות

חסד חיבת קדושי
אזכיר בשיר רחשי
כי בי רצה לקדשי
בחרש השלשי

חן וכבוד כמרבדים
עיטר ועילה עברים
כי הוא מפר אותות בדים
ויסעו מרפדים

ניחל לי תורה מעולה
להוד והדר ולגדולה
גם סרסור נתעלה
ומשה עלה

נאם הלא ידעתם
כמרוך אשר הייתם
ובכחי משם יצאתם
אתם ידעתם

יחדיו הקבצו לי
וקבלו בששון עולי
וסגולה תהיו לי
אם שמוע תשמעו לי

הלא אבות ובנים
בזאת תהיו רעננים
כי תורה תאיר פנים
ואתם תהיו לי ממלכת כהנים

אז הלך סרסור במהרה
והגיד הכל כשורה
לזקני העם בחבורה
ויבוא משה ויקרא

לקול נועם אמרין
כל העם צעיר ורב
נעשה אמרו בקול נערב
ויענו כל העם יחדיו

יה צור ולכל סיבה
שמע קול עמו בחיבה
ומסוד קדושים רבה
ויאמר יי׳ אל משה הנה אנכי בא

קדשם בשמלותם
וכמו כן בגפותם
ובכן יזהירו בנפשותם
ויאמר יי׳ אל משה לך אל העם וקדשתם

יטהרו בלי רפיון
מחשבה הרהור ורעיון
להקביל פני איום
והיו נכונים ליום

מרחוק יעמדו סביב
לקבל אוצר חביב
כבן מבין תורת אביו
והגבלת את העם סביב

ראה יראו מקום מכובד
מפני כי יה עליו ירד
והני מציב שם לו מקום ויד
לכן לא תגע בו יד

ידידים פלטי נמהר
קידשו עצמם בטוהר
ולכבס בגדו כל אחד מיהר
כוירד משה מן ההר

אשה הרחיקו מאמינם
לימים שלשה נמנם
כדבר משה ציר אמונם
ויאמר אל העם היו נכונים

יום השלשי כאור בקר
ועושה גדולות עד אין חקר
קולות השמיעם עם הוד ויוקר
ויהי ביום השלשי בהיות הבקר

טובים חרדה הגיעם
מקול חזק ברק ורעם
שושבין הקיצם והניעם
ויוצא משה את העם

ירד כביר באלפי שאנן חילו
לתת תורה לעם בחר לו
הראם עוזו ורוב גדלו
והר סיני עשן כלו

יוצר הכל ענש כל בו כפר
אך כל בטח בו לו נחפר
והשפיל רשעים עד העפר
ויהי קול השופר

צור להנחיל יש להמוני
נגלה בכבוד לעיני
יחד השיגו בחורי וזקני
וירד יי על הר סיני

והתרה כל איש יתבעת
פן יהרוס מצב עומד
לראות חי וקיים לעלם ועד
ויאמר יי אל משה רד העד

אמנה נשים ואנשים
יהיו כלם מופרשים
אף בכורות יהיו מקודשים
וגם הכהנים הנגשים

וסרסור השיבו כבר העם נפעם
ירא יחרד מרואם ושומעם
עומד מרחוק פן יהיה נזעם
ויאמר משה אל יי לא יוכל העם

חזק לרצותם ריצית
ולהתרות בם שנית צירית
אך מחיצת עמו עילית
ויאמר יי׳ אליו לך רד ועלית

ובכן חזר עניו להתרות בם
כי יעמוד בתוך גבוליהם
ויקבלו תורת אלקיהם
וירד משה אל העם ויאמר אליהם

וידבר אלקים את כל הדברים
וכל העם רואים אותם כזוהר מזהירים
עמי אנכי יי׳ אשר הוצאתיך לדרורים
מעם ומלך קשה משעבוד פרעה מלך מצרים
עמי לא יהיה אלקים ששמום עליהם אחרים
כי את פני אתן כמחליא סדרים

לא תעשה לך. פסלים כשדר מתוארים
לא לעצמך, ולא למכור לסוחרים
לא תשחוה להם. גם לא בנסתרים
כי עון זה נפקד על בנים מהורים
ועושה חסד, וגם לאלפים נזכרים
אוהבי עליון ומצותיו שומרים
עמי לא תשא את שם יי׳ לשקרים
כי לא ינוקה ליום הדין מחלל שמות היקרים
עמי זכור את יום השבת, בכניסתו לקדשו בדברי
לוה וכבדהו ועלי כל מחסורים
ששת ימים תעבוד, מעשים כשרים
וכשבת חשוב, כאילו כל מלאכתך עשויה במשרים
ויום השביעי יהיו שבות בו נוטרים
בנים ועבדי ובהמה וגם גרים בשערים
כי ששת ימים עשה יי׳ שמים וארץ וכל יצורים
וינח ביום השביעי, על כן נקרא שבת בכל עברים
עמי כבד את אביך ואת אמך וגם אותם אחריה נגררי
למען יאריכון בטוב ובלי מגורים
עמי לא תרצח והתרחק מרעת חברים

כי בגלל רוצחים בני אדם בחרב נדקרים
עמי לא תנאף ולא תפול מאשה מכמורים
כי בעון עריות בני עולם במות נגזרים
עמי לא תגנוב ולא תשתתף עם גונבי גברים
כי מחברת גנבים כרעב נופלים פגרים
עמי לא תענה בריעך עדות שקרים
כי כחטאתם בצורת בא ופירות נארים
עמי לא תחמוד דברים לריעך מסורים
כי בעון חמדה גלות בא ומלכיות בנכסי מתגרי
וכל העם בראותם ברקים וקולות מאירים
מרחוק עמדו ובקשו ממשה אמרים
לבם זה הנכון עם אל וכיראתו ישרים
לחן ורצון היה לפני אדיר על אדירים
לאדיר על אדירים נערכה תפלה ושירים
כי הוא לבדו יוצר אור ומאורים
המאיר לארץ ולדרים

שיר למילה בחול

שם זכתי יצדק יזבחו : שפעימים יינקו

א חושו בנים האהובים
בני ברית החביבים
גם רחוקים גם קרובים
כלם יחד תתאבקו
שם זכתי צדק

ניתן לאל שיר גם זמרה
כי זיכנו לתפארה
למצוה זו השמורה
פה אל בית מילה תזעקו
שם זכתי צדק

יהי זהיר כל מתעסק
ובמצותו יהי דבק
אל ירחם את היונק
רחמיו אליו יתאפקו

סנדק מזבח הוא נחשב
שומר מצוה על כס ישב
גם חבירו שם הוא ניצב
אחים ריעים ולא ניתקו

שם זבחי צדק

אל הגוזר המתכהן
מקריב קרבן במקום כהן
יבין יזכור כי היום הן
יתן עידיו ויצדקו

שם זבחי צדק

יקים מצות המילה
בתיקונה בלי תפלה
את שלש אלה יעשה לה
כי עונות יתמו ימקו

שם זבחי צדק

ימצאו חן נא לפנו
מצות עמו וחנונו
יעלו נא בזכרונו
יתן בספר ויוחקו

ראה וראה אל הברית
יטיב לעס את אחרית
ישלח מהר נסתר בברית
יראו צדיקים וישחקו

שם זבחי צדק

ברוך מאיר את העולם
עשה אל כל והוא נעלם
נא ירפא אל זה העלם
מכאוביו חיש יתפרקו

שם זבחי צדק

שי זה כתמים מן הצאן
קבל אדון נא ברצון
ומשוררי לך בעלצון
טוב שפע כל ימים יינקו

שם זבחי צדק תזבח ישפע ימים תינקו

ככתוב

בתורתך עמים הר יקראו שם יזבחו זבחי צדק כי שפע ימים יינקו ושפוני טמוני חול ועוד כתיב ושמרתם את דברי הברית הזאת ועשיתם אותם למען תשכילו את כל אשר תעשון ועוד כתיב ושמר יי׳ אלקיך לך את הברית ואת החסד אשר נשבע לאבותיך

למילה בשבת

מילה ושבת נפגשו · ששון ושמחה ישקו

חושו בנים האוהבים
בני ברית החביבים
גם רחוקים גם קרובים
כלם יחד תתאבקו

מילה ושבת נפגשו ·

ניתן לאל שיר גם זמרה
כי זיכנו להחבירה
מילה וחדש ושבת · תאמר ככה
שני האותית בתפארה · שלש מצות בתפארה
איש באחיהו ידובקו

מילה ושבת נפגשו

ונמשך ואומר · יהי זהיר זהיר כל מתעסק
סנדק מזבח הוא נחשב · ויאמר כל סדר כנ״ס

ככתוב

על ידי נביאך כה אמר יי׳ לסריסים אשר ישמרו את שבתותי ובחרו באשר חפצתי ומחזיקים בבריתי והביאותים אל הר קדשי ושמחתים בבית תפלתי עולותיהם וזבחיהם לרצון על מזבחי כי ביתי בית

תפלה יקרא לכל העמים נאם יי אלקים מקבץ נדחי
ישראל עוד אקבץ עליו לנקבציו

שיר המעלות אשרי כל
ירא יי

שיר למילה בראש חרש

חסד ואמת נפגשו צדק ושלום ישקו

חושו בנים האוהבים
בני ברית החביבים
גם רחוקים גם קרובים
כלם יחד תתאבקו
חסד ואמת נפגשו

ניתן לאל שיר גם זמרה
כי זיכנו להחבירה
חדש ומילה קרא מקרא
איש באחיהו ידובקו
חסד ואמת נפגשו

ובמסך ומגער, יהי זהיר כל מתעסק

סנדק מזבח הוא נחשב, ונזהר כל שאר הכהנים,

בכתוב

בדברי קדשך אם חרוצים ימיו מספר חדשיו אתך חוקיו עשית ולא יעבור, כי יש לעץ תקוה אם יכרת ולא יחליף וינקתו לא תחדל, ודוד עבדך אמר לפניך ברכי נפשי את יי ואל תשכחי כל גמוליו הגואל משחת חייכי המעטריכי חסד ורחמים המשביע בטוב עדיך תתחדש כנשר נעורייכי

שיר המעלות אשרי כל ירא יי

קינת הבית

בהיכל שמיר ושית, הוי כי זאת תורת הבית

אבכה ואבכה במר נפשי
עיני מקור דמעה ומים ראשי

בבכי אמרר צקון לחשי
כי בערתי הקדש מן הבית
בהיכל שמיר ושית אנשי סרוס נסבו הבית

בתולת ציון על חרבן ביתה
מרוב אנחותה אמולה ליבתה
יום ליום תביע דמעתה
כי ציוה הכהן ופינו את הבית
בהיכל שמיר ושית אנשי בני בליעל נסבו הבית

חשכו ואפלו כוכבי נשפיה
נרדמו ונתבללו כל שרעפיה
נפלו נשמו אמות סיפיה
היא באה בסף הבית
בהיכל שמיר ושית והנה באו אל תוך הבית

יד אויב מאז כבדה עליה
היו חרפה וקלון כל מעלליה
הציגוה ריקם צרים שולליה
החמודות אשר אתה בבית
בהיכל שמיר ושית שבו ויבוזו ואת כל אשר בבית

רבת שבעה לה לעג ובזיון
בגולה הלכה בחיל ורפיון
כי גרשוה מהסתפח באפריון
האנשים אשר פתח הבית
בהיכל שמירושית ואחי שר על הבית

קוראה במר ואין לה שומע
עינה בוכה ולבה דומע
כי רואה שמשה שוקע
ובשפלות ירדים ירלוף הבית
בהיכל שמירושית י יכשלו שם משרתי הבית

נישא נפש ולב אלי כפים
בהכנעה ובדמעה בעפעפים
לשליט בעולמות נשטח כפים
ישלח את אליקים אשר על הבית
בהיכל שמירושית י ובא אשר לו הבית

אשר בנה עולם באמרותיו
ומקרה במים עליותיו
יחיש לבנות כל חרבותיו

ועפר אחר יקח וטח את הבית

בהיכל שמיר ושית ״ ונקרב בעל הבית

אנה לצירותינו מהר תאמר די

ישמחו קוויך בברכת בלי די

תודיע מהר אין מבלעדי

ועניים מרודים תביא בית

בהיכל שמיר ושית ״ כי עורי קם נגדי הבית

חסיר נורא נצח יחיד הרחמים

אינו קרב ישיבת מכון עולמים

אז ינהרו אליו כל העמים

גדול יהיה כבוד הבית

אין עוד שמיר ושית ״ כי כבוד יי בא אל הבית

ככתוב

ע׳ נביאך והביאותים אל הר קדשי ושמחתים בבית תפלתי עולתיהם וזבחיהם לרצון על מזבחי כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים. ועוד כתיב כל צאן קדר יקבצו לך אילי נביות ישרתונך יעלו לרצון מזבחי ובית תפארתי אפאר. ועוד כתיב לכן כה אמר יי שבתי לירושלם ברחמים ביתי יבנה בה נאם יי צבאות וקו ינטה על ירושלם. ועוד כתיב ומלאתי את הבית הזה כבוד אמר יי צבאות. ועוד כתיב גדול יהיה

כבוד הבית הזה האחרון מן הראשון אמר יי צבאות ובמקום הזה אתן שלום נאם יי צבאות במהרה בימינו אמן

סליחת הפדיון

אדון עליון   תנה פדיון
לעם אביון   ידיו רפיון

בכל מושב   לגר נחשב
הולך ושב   עם בזיון

גרוש נגרש   נמאס ורש
נזר נפרש   כי אין רשיון

דוה לבב   תמיד נצב
גולה שובב   למקום ציון

המום גלמוד   בלי למוד
נשבר קפוד   כקיקיון

ובכן שבור   עני ובור
ובו חבור   מחלון כליון

מתי עליון ״ תתן פדיון ״ לעם אביון ׳ ידיו רפיון ״

וֹאת הַתּוֹרָה לֹא נִשְׁמָרָה
עַל כֵּן עֶבְרָה אָכְלָה פִּרְיוֹן
חוֹק וּמִשְׁפָּט מִכֶּם נִשְׁמַט
לְזֹאת שָׁפַט כַּר תַּמַלְיוֹן
טִפֵּשׁ זָקֵן גֵּאֶה מִסְכֵּן
מַחֲלִיפֵי קֵן בְּלֵיצָוֹן
יַד כָּל עָרִיץ הָיָה אַמִּיץ
חָלָשׁ יַעֲרִיץ כְּאִישׁ בִּרְיוֹן
האם עליון · יתן פדיון ·· לעם אביון · רע הרעיון

כָּכָה אָבוֹת הִרְבּוּ חוֹבוֹת
וּמַכְאוֹבוֹת נֶחֱרַב צִיּוֹן
לֵבַב קִרְעוּ הַרְפּוּ וּדְעוּ
מוּסַר שִׁמְעוּ קְחוּ עֶצְיוֹן
מֶלֶךְ תַּקִּיף לְטוֹב יַשְׁקִיף
אֶתְכֶם יַקִּיף כְּמוֹ שִׁרְיוֹן
נֶפֶשׁ יִנְצוֹר עֹנֶשׁ יַעְצוֹר
זָדוֹן יִבְצוֹר עִם שִׁגָּיוֹן
ודאי עליון · יתן פדיון ·· אם עם אביון · יטיב רעיון ··

סוד תשובה נלכה בה
נשפיל לבא כאזוביון
על כל עווי נעשה ענוי
נסדיר ודוי נכשיר כליון
פשע נמרוק עון נמחוק
גם חטא נרחוק לטמיון

ובכן עליון · יתן פדיון · לעם אביון · ידיו רפיון

צור נפשות מחלושות
קח רחשות כדם אליון
קרבן עלה ובבלולה
ניב תפלה לרום חביון
ראה ראשית שור אחרית
כי בך נשית כל חסיון

מהר עליון · וחיש פדיון · לעם אביון · ידיו רפיון

שבטי אלמן השב נאמן
מנהר גוזן הוא סבטיון
תשמע תודה מיהודה
בקהל עדה תוך גיא חזיון

חזק נופלים ״ רחם אומללים
יוצר גלגלים ״ השב ציון
אל רם יחיד ״ קדוש יעמיד
מרום יתמיד ״ את אפריון

אין עורר פיון ׳ חדל אביון ׳ כי בא פריון ׳ מאל עליון

ליה״כ

יושב עליון ״ הבט אביון
ועוגר רפיון ״ הומה פדיון
התחיל ענוי ״ הסדיר ודוי
למחוק עווי ״ מגליון
ובליל איחר ״ יום ישחר
היכל בוחר ״ כנקיון
הואל וסלח ״ מזה שלח
רכבו וצלח ״ ושכון ציון

אנה עליון ׳ מעם אביון ׳ קח טוב רעיון ׳ ורצה הגיון

אל מלך

סליחת שיר המעלות

אתאנו לך כי אתה יי אלקינו עושה גדולות
בכל לב נשפוך שיחה את פניך לחלות
את
בנעילת שער שירי דוד עבדך נשיר במקהלות
את חמש עשרה שיר המעלות

אליך יי אקרא צירי מצירי תמגנני
אל אבושה לעולם ומשפת רמייה פלטני
בנעילת שער בין הכתובים לחיים טובים תמנני
שיר המעלות אל יי בצרתה לי קראתי ויענני

גמלתני מאז טובות והיית משגבי וסברי
גדלתני בחסדך העלה נא ארוכה לשברי
בש״ דורשני לטובה כי אתה צילי ושומרי
שיר למעלות אשא עיני א׳ ההרי׳ מאין יבא עזרי

הדריכני במצותיך והודיעני דרך זו אלך

היום תנקני מעוני כבשערי ירושלים אתהלך
בש׳ תכנס ותכון תפלתי לפניך עליון בכל מולך
שה׳ לדוד שמחתי באומרים לי בית יי׳ נלך

זחלתי ואירא כעבד מאדוני מדינך היום רוכב שמים
זכור כי רב שבענו בוז והחיינו מיומים
בש׳ חוננו יי׳ חוננו טהרנו וזרוק עלינו מים
שה׳ אליך נשאתי את עיני היושבי בשמים

טרם אענה אני שוגג וגם על מזיד סליחה שואל
טפשתי אני ואתה יי׳ מפח יוקשים למלטינו הואל
בש׳ יעזרנו אל ויביא לציון גואל
שה׳ לדוד לולי יי׳ שהיה לנו יאמר נא ישראל

כבוד הנחל לבוטחי בך מלך על כסא רחמים יושב
כי לא ינוח שבט הרשע על גורל צדיק כי טוב חושב
בש׳ לטובים הטיבה ולישרים בלבותם הקשב
שה׳ הבוטחי ביי׳ כהר ציון לא ימוט לעולם ישב

מחול כסלותינו כפר חטאות והעבר אשמים
מחה עוונות ושיבה את שביתנו כבנגב אפיקי ימים
בש' נשא אומותינו ברינה כי הלבנת כתמים
שה' בשוב יי' את שיבת ציון היינו כחולמים

סומך וחונן יה לכל יבנה בית לעם קרובו
סוכת דויד הנופלת אל יקימנה מהר בנבו
בש' רחשינו ירצה אל ייטיב לעמו מטובו
שה' לשלמה אם יי' לא יבנה בית שוא עמלו בוני' בו

על זאת יתפלל כל חסיד אליך על יגיע כפיו
עושה משפט וצדק אתה בל תניחהו לעושקיו
בש' ערוב עבדך לטוב ותספיק לו כל צרכיו
שה' אשרי כל ירא יי' ההולך בדרכיו

פדות מאז שלחת לי והצלתני מיד צוררי
פקודתך שמרה רוחי קיצצת עבות רשעי עוכרי
בש' פניך האר יבושו ויסוגו אחור שוררי

שה רבת צררוני מנעורי

צדיק אתה יי׳ תהיינה אזניך קשבות לקול תחנוני
צדקתך כהררי אל ועמך הסליחה לכל עונני
בש׳ צדקני במשפט והרבה עמי פדות בכל עניני
שה ממעמקים קראתיך יי׳

קויתיך יי׳ ואליך שויתי ורוממתי נפשי לחתל כאבי
קראתיך כגמול אלי אמו ועליך השלכתי יהבי
בש׳ קבלני ברצון והעבר חטא טמון בחובי
שה לדוד יי׳ לא גבה לבי

רון רחש יגישת עם ראשית תבואתו
רומה מעל שמים אלקי׳ ישמעמו צאן מרעיתו
בש׳ רחום יתעורר להצמיח קרן ישועתו
שה זכור יי׳ לדוד את כל ענותו

שבטי יה מארבע כנפות קבצם למקום אחד

שם יתנו צדקותיך לכבוד שמך המיוחד
בש' שמע ישראל הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד
שה' הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד

בית זה הקהל והחזן יאמרו אותו גם יחד

תקרב רינתנו לפניך מלך נורא עלילות
תמצא תחינתינו חן וחסד כמאז אישים ועולות
בש' תבחר ותקרב מכל עמך חמש תפלות
שה' הנה ברכו את יי' העומדי' בבית יי' בלילות

בית זה החזן לבדו יאמר אותו והקהל ישתוקו

חסדך נורא נפלאות יכירו הכל בחורי וזקני
א' יראי קדושת יחוד מלכותך קדשם טהרם כמהר סיני
בש' חותמינו לחיים טובים עם כל קהל אמוני
שאו ידיכם קדש וברכו את יי'

בית זה הקהל יאמרו אותו והחזן ישתוק

ברוך יי' אלקינו אלקי ישראל שוכן ירושלים ואדון כל הארץ
ישתבח תמיד מפינו ומפי כל יושבי תבל ושוכני ארץ
הוא יחיש בנין חורבות עירו ויגדור מהרה כל פרץ
יברכך יי' מציון עושה שמים וארץ

ואו״אחר שוקם כחזן כבדין

אָנָּה עֶלְיוֹן קָדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת
רְצֵה אֶת שִׁירֵינוּ עִם שִׁירֵי דָוִד עַבְדְּךָ אֲשֶׁר עָרַכְנוּ
בְּמַצְהֲלוֹת ״כ״שׁ יֶעֶרְבוּ לְפָנֶיךָ קוֹלֵי קוֹלוֹת
כְּשִׁירֵי לְוִיִּם בְּמִקְדָּשׁ עַל חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה מַעֲלוֹת

חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה הַמַּעֲלוֹת הֲשִׁיבֵם בְּבִנְיָנָם שְׁלֵמִים
עִם שִׁירֵי לְוִיִּם עֲלֵיהֶם בְּמִקְדָּשְׁךָ בָּנוּי כְּמוֹ רָמִים
אָז יִמָּלֵא שְׂחוֹק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה אָז יֹאמְרוּ בָעַמִּים
יִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע בַּיְיָ תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים

אל מלך

סליחת למנצח

לַמְנַצֵּחַ אֲשֶׁר לוֹ לְבַדּוֹ הַמֶּמְשָׁלָה וְהַנִּצָּחוֹן
אֲזַמֵּר בְּמִזְמוֹר לְדָוִד בְּלֵב נָכוֹן
יִסְלַח וִיכַפֵּר לִי כָּל מֶרֶד וְעָוֹן
כַּאֲשֶׁר מָחַל אָז לְדָוִד עַל אוֹתוֹ עָוֹן

חָנֵּנִי אֱלֹקִים חָנֵּנִי כְּחַסְדֶּךָ
מְחֵה פְּשָׁעַי כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ
הֶרֶב כַּבְּסֵנִי מֵעֲוֹנִי כְּגוֹדֶל טוּבְךָ
וּמֵחַטָּאתִי טַהֲרֵנִי כִּימֵי יְשׁוּעָתְךָ

כִּי אֲנִי אֵדַע מָה רַבּוּ פְּשָׁעַי
וְחַטָּאתַי לְנֶגְדִּי תָּמִיד לְנֶגֶד עֵינַי
אָנָּה לְמַעַנְךָ אֱלֹקִים יְיָ
מְחֵה מִסְפַּר כָּל פְּשָׁעַי וּזְדוֹנַי

הִנֵּה חַטָּאתִי הָיָה לְךָ לְבַדְּךָ
אוֹיָה לִי כִּי עָשִׂיתִי הָרַע בְּעֵינֶיךָ
שָׂא נָא חַטָּאתִי לְמַעַן תִּצְדַּק בְּדָבְרֶךָ
חֲמוֹל עָלַי וְאוֹתִי תְּזַכֶּה בְּשָׁפְטֶךָ

מִתְּחִלַּת בְּרִיאָתִי הֵן בְּעָוֹן חוֹלַלְתִּי
וְיֵצֶר לִבִּי רַע מִלְּצֵאת נִגְעַרְתִּי
וּבְחֵטְא יֶחֱמַתְנִי אִמִּי וּבוֹ נִתְגַּדַּלְתִּי

הֲלֹא עַל זֶה מִקֶּדֶם אָמַרְתָּ סָלַחְתִּי

הֵן אֱמֶת שֶׁחָפַצְתָּ אוֹתוֹ בַּטּוּחוֹת אָהַבְתִּי
לֹא בְּמֶרֶד וְלֹא לְהַכְעִיסְךָ לְעוֹלָם נִתְכַּוַּנְתִּי
הִנֵּה נָא לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ מְאֹד תָּאַבְתִּי
לָכֵן בְּסָתוּם חָכְמָה תוֹדִיעֵנִי אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתִּי

אֶטְהַר כִּי כְמוֹ כֹהֵן כְּאֵזוֹב תְּחַטְּאֵנִי
מֵחֲטָאַי מִשֶּׁלֶג אַלְבִּין כִּי תְכַבְּסֵנִי
בִּסְלִיחָתֶךָ שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה תַּשְׁמִיעֵנִי
תָּגֵלְנָה עֲצָמוֹת דִּכִּיתָ כִּי תְזַכֵּנִי

הַסְתֵּר פָּנֶיךָ מֵחֲטָאַי הַטְּמוּנִים כְּחוּבִּי
וְכָל עֲוֹנוֹתַי מְחֵה וְאַל יֵחָשְׁבוּ לְחוֹבִי
לֵב טָהוֹר בְּרָא לִי אֱלֹקִים וְהָיָה כָּל יְמֵי חַיַּי בִּי
וְרוּחַ נָכוֹן חַדֵּשׁ בְּקִרְבִּי

נָא אַל תַּשְׁלִיכֵנִי מִלְּפָנֶיךָ

וְאַל תִּקַּח מִמֶּנִּי רוּחַ קָדְשֶׁךָ
הָשִׁיבָה לִּי מַהֵר שְׂשׂוֹן יִשְׁעֶךָ
וְרוּחַ נְדִיבָה תִּסְמְכֵנִי בְּחַסְדֶּךָ

אֲלַמְּדָה פוֹשְׁעִים דְּרָכֶיךָ וְיִשְׁמְרוּ תּוֹרָתֶךָ
וְחַטָּאִים אֵלֶיךָ יָשׁוּבוּ וְיַעֲשׂוּ מִצְווֹתֶיךָ
הַצִּילֵנִי מִעָוֹן דָּמִים אֱלֹקִים וְתֵן לִי סְלִיחָתֶךָ
וּבְכֵן אֱלֹקֵי יְשׁוּעָתִי תְּרַנֵּן לְשׁוֹנִי צִדְקָתֶךָ

יָיָ שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ
וְאַחֲרֵי כִּי לֹא תַחְפּוֹץ זֶבַח אֶתְּנָה לִרְצוֹתֶךָ
גַּם עוֹלָה לֹא תִרְצֶה לְפַיְּסֶךָ
לְמַעַנְךָ קְשׁוֹב תְּחִנָּתִי לְמַעַן תִּפְאַרְתֶּךָ

כִּי זִבְחֵי אֱלֹקִים רוּחַ נִשְׁבָּרָה וְהֵם רְצוּיִים לְפָנֶיךָ
לֵב הַנִּשְׁבָּר וְנִדְכֶּה אֱלֹקִים לֹא תִבְזֶה לְמַעַן שְׁמֶךָ
וּשְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנַי בְּשַׁוְּעִי אֵלֶיךָ
בְּנָשְׂאִי יָדַי אֶל דְּבִיר קָדְשֶׁךָ

אָנָּא יְיָ שׁוֹמֵעַ אֵל תְּפִלַּת עָנִי וְאֶבְיוֹן
הוֹדַע בַּגּוֹיִם כִּי אַתָּה לְבַדְּךָ אֵל עֶלְיוֹן
מַהֵר וְהֵטִיבָה בִּרְצוֹנְךָ אֶת צִיּוֹן
תִּבָּנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלַיִם אַחֲרֵי בִּנְיַן אַפִּרְיוֹן

אָז תַּחְפּוֹץ זִבְחֵי צֶדֶק כָּלִיל וְעוֹלָה
אָז יַעֲלוּ עַל מִזְבַּחֲךָ פָּרִים עִם מַעֲלָה
אָז נִשְׂמְחָה בָּךְ נָגִילָה וּנְהַלְלָךְ
אָז יַעַלְזוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד וּלְךָ אֱלֹקִים תְּהִלָּה

מִתְרַצֶּה בְּרַחֲמִים וּמִתְפַּיֵּס בְּתַחֲנוּנִים
הִתְרַצֶּה וְהִתְפַּיֵּס בְּשִׁירִי זֶה שִׁיר נְגוּנִים
יְהִי רָצוּי לָךְ וְהָיָה לִי לְמִסְמָךְ וּמַשְׁעֵנִים
זְכוּת רִינָתִי חַסְדֵי דָוִד הַנֶּאֱמָנִים

שיר קידוש החדש

אשמחה אעלצה ובחדוה ודיצה

שיר לקדוש החדש

לגדול העצה	אתן הוד ורננה
ברכו אלקינו	כי גדול ארונינו
חסדו יגביר עלינו	ביום ראש השנה

ר׳ליום פורים מעובר השיר כן ידובר

אשמחה אעלצה	ובששון ודיצה
לגדול העצה	אתן הוד והדר
בואו נא בברכה	לאדיר במלוכה
על סוד לנו זיכה	בתוך חדש אדר.

גאה על כל גיוותנים	גידל כאב בנים
וסדרי זמנים	להם לבד מסר
דרכי הלבנה	הודיעם אמונה
חדוש חדשי שנה	על פיהם הוא נמסר

הלא כן דורשים	חכמי המדרשים
ותורה מפרשים	בדעת ובחכמה
אתם אם שוגגים	אתם ואם מוטעים
אתם אף אנוסים	יהיו של קיימא

קה היה לפנים — דרכם של ראשונים
עת אבות וזקנים — צבי ארצות חונים
חידוש חדש היה — על פי הראייה
הסר כל רמייה — מפי נאמנים

טוב עין הרואה — אל יעמוד משתאה
ילד גם לא ילאה — אף אם שבת חלל
יגיד נאמנה — איך ראה לבנה
ולא עב קטנה — אף לא שחר הלל

כלל להם ברור — קיים בלי חיסור
ומסיני מסור — חשבון חק סיהרא
לכן באין בית דין — על חשבון סומכין
גם לעבר שנים — כפי חק התורה

מאז בתי דינים — על שלש סימנים
מעברים שנים — להיישיר העקוב
על תקופת ניסן — ועל האביב בזמן
ועל פירות אילן — משפט לבית יעקב

נִכר זה הדבר עַל פי המדובר
בתוך חדש איר אם צריך לעבר
סדר שמו לעד קיים בל יתמעד
כל כט בו בלבד החדש מתעבר

על זה ודאי היה כי מלך חזקיה
לא קבל הודיה מעיבור בשלשים
כי עיבור לא ניתן ביום יש בו זמן
יקרא מניסן כמו יום שלשים

פרט דיני עבור הם רובי הריבור
ויש בהם חיבור ארוך מני מרה
ציבחיר הנאמר די לנו למשמר
ולזכור העבר כתורה ותעודה

קורא דורות מראש מרים שפל כברוש
מהר ותישא ראש עם צעיר ונבזה
רחם על עיר קדשך ושם מקודשיך
יקבעו חדשיך בהחדש הזה

שם נעבר שנים עלפי מזומנים
ונסדר זמנים כמו בראשונה
תקים את דבריך הבטחת לבחיריך
כי כן סור עיבוריך הם לנו למנה

חנון נפש נותן ידו הכל תיקן
אל עם המתחנן יקים מלך גואל
אזי בכל שנה לפני אל מעונה
נישא שיר ורננה כבוא כל ישראל

ככתוב

בתורתך בבא כל ישראל לראות את פני יי׳ אלקיך במקום אשר יבחר תקרא את התורה הזאת נגד כל ישראל באזניהם

ביום פורים מעובר סוף שיר זה כן ידובר

אזי שיר נשורר כי אפס כל צורר
גבור נא יתעורר לגאול כל ישראל

ככתוב

עורי עורי לבשי עוז זרוע יי׳ עורי כימי קדם דורות עולמים ופדויי יי׳ ישובון ובאו ציון ברינה ושמחת עולם על ראשם ששון ושמחה ישיגו בב״א

שיר לתקיעת שופר

(שלשה בתים למלכיות)

תקעו בחדש שופר ״ בכסא ליום חגנו

הנטוע אזן הלא ישמע
בקול שופר כי יתקע
בלבבו יבין וידע
כי קדוש ישראל מלכינו

על כן נתקע בשופר ״ בכסא ליום חגנו
ואכ״א
תקעו בחדש שופר ״ בכסא ליום חגנו

ביום זה ברא את עולמו
והשלים הכל בנאומו
וזה הודיע לעמו
בסדר מלכיותנו

על כן נתקע

זה נקרא ירח האיתנים
על לידת אבות הקדמונים
בו גם מסבלות בטלנים

ברצון נורא עליון מלכינו

על כן נתקע

(שלשה בתים לזכרונות)

לכן יום זה מכל ימים

קבעו אב הרחמים

לפקוד בו מעש כל עמים

ובתוכם לטוב יפקדנו

על כן נתקע

הדריכנו באורחותיו

והודיענו אופיותיו

קידשנו במצוותיו

בסדר זכרונותינו

על כן נתקע

ברית מאברהם יזכור

ואפרו של יצחק יצבור

וזכות יעקב ישמור

ולחיים טובים יזכרנו

על כן נתקע

(שלשה בתים לשופרות)

קול שופר ציוה יי

ישמע היום במחנ

כי בו נגלה על הר סיני

לכן בחר בתקיעותינו

על כן נתקע

ומאהבתן אותנו

הקימו למליץ לנו

וַיוֹרֵנוּ וִלִימְדֵנוּ

את סדר שופרותינו

על כן נתקע

ועל טוב יזכר שמו

כי עת יואל לגאול כרמו

שופר יתקין הוא בעצמו

אז לעולמים ישועתינו

על כן נתקע

(שני בתים כלפי העם)

חדשו נא נפשותיכם

יהיו שפורים מעשיכם

כי אל יקים משפטכם
ונמצא חן לפני מלכינו
על כן נתקע

שימו לבב לתקיעה
גם לשברים ולתרועה
כי מצות היום בשמיעה
לקיים רצון מלכינו
שמעו בחדש שופר ׳ בכסא ליום חגינו
והקהל עונים אחריו תכף
חזק ותקע בשופר ׳ בכסא ליום חגינו
והתוקע נמשך ואומר ג׳ פסוקים
כי חק לישרא׳ הוא משפט לאקי יעקב עלה אקים בתרועה
יי׳ בקול שופר ׳כל יושבי תבל ושוכני ארץ כנשוא הרים
תראו וכתקוע שופר תשמעו ואח״כ מברך התוקע
בא״י אמ״ה אקב״ו לשמוע קול שופר
בא״י אמ״ה שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן
הזה
ותוקע תשר״ת ג״פ ואומר לו שב תש״ת ג״פ ואומר לו שב
תר״ת ג״פ

זכור ברית אברהם ועקידת יצחק ושוב ברחמים על שארית ישראל והושיענו למען שמך

זכור ברית אברהם ועקידת יצחק והשב שבות אהלי יעקב והושיענו למען שמך

ואח״כ אומר התוקע והקהל

אשרי העם יודעי תרועה יי׳ באור פניך יהלכון בשמך יגילון כל היום ובצדקתך ירומו כי תפארת עוזמו אתה וברצונך תרום קרננו כי לי׳ מגננו ולקדוש ישראל מלכנו, והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו האובדים בארץ אשור והנדחי בארץ מצרים והשתחוו לי׳ בהר הקדש בירושלים

אשרי יושבי ביתך :

פזמון ייי למוצאי כפור

בפתוח את אפריון	נרגול בשם עליון
רעו כי לנו פריון	מי׳ הוא האלקים
כלנו בטוב רעיון	נכירך יי׳ אלקים

יום קדוש זה מכובד כלו פנה ירד
ואיש כמתנת יד קרא אל אלקים
כלנו בטוב רעיון

חנן יה אל עמו סליחה ממרומו
אל יקים נאומו והייתי לכם לאלקים
כלנו בטוב רעיון

יתחזק כל איש באל תפארת ישראל
ובחטא אל יתגאל פן יראה אלקים
כלנו בטוב רעיון

כי הוא אל לבדו והכל מידו
כדבר משה עבדו נאמן איש אלקים
כלנו בטוב רעיון

אות אליהו זכרו ובלבבכם שמרו
כי אז כל העם אמרו יי׳ הוא האלקים
כלנו בטוב רעיון

גם אנו בחבורה לאלקים עליון נקרא
הריעו נא במורא יי׳ הוא האלקים
כלנו בטוב רעיון

לכתוב

בתורתך וידעת היום והשבות אל לבבך כי יי׳ הוא האלקי׳
בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד ועוד כתוב וירא
כל העם וירונו ויפלו על פניהם ויאמרו, והחזן יאמר -
פ״ז **יי׳ יי׳ הוא האלקים**, כמנהג ולפני
הארון פתוח ויענו כל העם יחדיו ויאמרו אחריו
כאשר עבידנא וכתוב לכב, וה׳ אלקי׳ [illegible] אמן כן יהי רצון

שיר לכניסת סוכה

בני ציון	אנשי עליון
באפריון	בצל סוכה :
שאו זמרה	וקול תודה ·
שמחו שמחה	בתוך סוכה :
איש הנלבב	יתן לבב
בגדולת מצ =	ות הסוכה :

אשרי האיש אשר יחיש
ולא ימיש מן הסוכה :
עז יתאזר גם יתגבר
להדר די־ ־רת הסוכה :
כליו יפים לא של אופים
יעלה אותם לנוי סוכה :
אכילתו גם שתותו
קבע ביתו שם בסוכה :
ושנת עראי בשום תנאי
לא יעשה כי אם בסוכה :
אך לתלמוד ברוב לימוד
נתן רשות חוץ לסוכה :
וכמתפלל או יום או ליל
אין עליו חי־ ־וב הסוכה :
אם גשם נפל ברב
יפסיד תבשיל תחת סוכה :
או כי ישן על מטת שן
ויזר נ׳זה במי סוכה :
יכנס לו תוך זבולו

ישלים פעלו - בלי סוכה ׃
ובן זורר בה מצטער
נפטר מישיבת סוכה ׃
יהי נזהר ולא נמהר
בעתיוכרח יצאת מן סוכה ׃
אל יראה כמו נלאה
ובועטו בע- -מידת סוכה ׃
אולם יכאב וגם ידאב
כי נגרש מ- -דור בסוכה ׃
ובלב חכמה יכיר עצמה
מאל ציווה דיני סוכה ׃
הישיבה כעין דירה
זהו קיום הלכות סוכה ׃
כי אב רחמן לבן נאמן
ליהנות נ- -תן בסוכה ׃
לזה יביט ואל ימעיט
אך יהיב- -שלם סוכה ׃
שיעור גובהה ומדתה
פרט ופרט חומר סוכה ׃

עשרים אמות · מצומצמות
הן הן שיעור · חלל סוכה
הדופנות · משולשות
הגם כילא · יסגור סוכה
צורת פתח · לה יפתח
ואל יתמוס · כגן סוכה :
עין יפקח · ואל ישכח
ענים יז־ · ־מין בסוכה :
חלב יצהר · וטוב בשר
יאכילם · תחת סוכה :
יַחְדֵי כְּבְנֵי · יַת מְסַכְנֵי
רְאַנוּן אוֹשְׁפִּ־ · ־זִין דְסוּכַּה :
מפי אבות · ברב טובות
יתברך על · שמחת סוכה :
גם בדיבור · אל יהיבור
יגדיל תורה · באויר סוכה :
מכל שחוק · יהי רחוק
אל יזלזל · בכבוד סוכה :
אם לפרש · אהיה פורש

בתיעתא, ל יכסה
אך הוכר, ויען סוכה:

ולבאר קט טעמי סוכה :
רוב יריעות אף אריכות
לא יכילות סורי סוכה :
לאיש צדיק את זה מספיק
ורצון יפיק מן דר סוכה :
וכלב טהור כארי גבור
ישמור כל פ־ ־רטי סוכה :
את משכורתו טוב בעתו
יתן לגואל לשכר סוכה :
עת חונן יה ואליקים
המכונת ל־ ־דויר סוכה :
אישראל צור אריאל
חופף עמו בצל סוכה :
גואל יביא כדבר נביא
ויקים נ־ ־פילת סוכה :

ככתוב

ע׳י נביאיך ביום ההוא אקים את סוכת דוד הנופלת וגדרתי את פרציהן והריסותיו אקים ובניתיה כימי עולם ועוד כתיב למען ירשו שארית אדום וכל הגוים

אשר נקרא שמי עליהם נאם יי׳ עושה זאת, ודוד עבדך אמר
לפניך אלקים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה, חוננו
וברכנו יי׳ אלקינו וקיים עלינו כל הברכות אשר מפי -
אבות העולם אמורות, הינון אשפיזין עלאין, אשר בצל
סוכה נאספים ובאים, ורב טוב וברכה אינו ממציאים,
מפי עבדיך הנביאים, כדכתי׳ אז תתענג על יי׳ והרכבתיך
על במותי ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אביך כי פי יי׳ דיבר
ועוד מקראי דכתיבין גבור בארץ יהיה זרעו דור ישרים
יבורך הון ועושר בביתו וצדקתו עומדת לעד. ועו׳ קרא
דכתי׳ אז יבקע כשחר אורך וארוכתך מהרה תצמח -
והלך לפניך צדקך כבוד יי׳ יאספך. ועוד קיים עלינו
קראי דכתיבין ונחך יי׳ תמיד והשביע בצחצחות נפשך
ועצמותיך יחליץ והיית כגן רוה וכמוצא מים אשר לא
יכזבו מימיו ובנו ממך חרבות עולם מוסדי דור ודור
תקומם וקורא לך גודר פרץ משובב נתיבות לשבת
ועוד קרא דכתי׳ כל כלי יוצר עליך לא יצלח וכל לשון
תקום אתך למשפט תרשיעי זאת נחלת עבדי יי׳ -
וצדקתם מאתי נאם יי׳, חושה לעזרתינו יי׳ אלקינו אלקי
תשועתינו וקיים עוד עלינו ועל כל ישראל עמך קרא

רכתי׳ על יד עמוס נביאך ושבתי את שבות עמי ישראל
ובנו ערים נשמות וישבו ונטעו כרמים ושתו את יינם
ועשו גנות ואכלו את פריהן במהרה בימינו אמן ובי״לא

רשות לנשמת חג הסוכות יז

קומו ונעלה בית אל — יושבי סוכה זרע שרים
ובקול תודה שיר והלל — נישא לולב עם הדרים
חבל נחלת אל עליון — תנו לבב לתחנוניו
נורא רחמן את עם אביון — מנהיג אותם ברחמיו
לובש צדקה כשריון — להצדיקם בעת דינו
יום תרועה קבלנו — מתוך עם מכשול להרים
הדר לשמו ניתן כלנו — גם זקנים גם גברים
קומו ונעלה בית א׳
את גם זאת כי ביום משפט — שופר העמיד לסניגור
לזכותם אל המשפט — ולסתום פה כל קטיגור

ימים עשר תלה משפט   בהם כל איש זכות יחגור
קידש את יום העשירי   קרא אותו יום כפורים
מוחל סולח יוצרי   גלויים גם נסתרים

קומו ונעלה בית אל

ובכל יום עד חמש   הרבה לנו עסקי מיצות
עשות סוכה כדבר תורה   בפסולת בר ויקבות
יהי זהיר ואל ימרה   כל איש בעץ ענף עבות
את ערבי נחל ופרי הדר   וכן כפות התמרים
לכבוד מלך הנאדר   ילך אחרי הבחורים

קומו ונעלה בית אל

ראשון נקרא לזה היום   ליטול לולב ולצל סוכה
פדית יתן נורא איום   וישיב אנוש מדכה
אשרי אדם אם ליל ויום   ישקוד תוך דלתות הסוכה
אל יעשה לו סוכת אורה   לעת יחיו הפגרים
כי טוב טעמה וטוב סחרה   להנצל לדור דורים

קומו ונעלה בית א

רוכב שמים בעזרו   מאיש עלז במצוותיו
יושב תהלות עם בחירו   חפץ מאד בשירותיו
על כן כל איש ינעים שירו   ייטיב קולו בתפלותיו

חסדי עליון זכרו אחי קחו עמכם דברים
נתחילה נא נשמת כלחי לברך יוצר מאורים

קומו ונעלה בית אל

נשמת כל חי

יוצר ליו׳ שני מסוכות

אומץ קצות דרכיך אזכיר לפארך
אמיצת שחקים אהלתם בסוכה
בהלל אהללך בחילה אסלדך
בעוז שיר אגדלך בשבתינו בסוכה

גנזת אפילה גלית אורה
גמול לתת בה א גרי סוכה
דיצת להתויך במים דהרת רקיע
דיברת להזהיר כרקיע דרי סוכה

הקוית קרים היבשה נראתה
הצמחת צמחים לעשות הדרת סוכה
וקבעת מאורות להאיר ולמנות בם ימים ושנים
ומסרת סודם לאוהבים ויעודי סוכה

חיות ארץ עשית חותם יצירה טיבעת
חתומי אות אמת חופפתם בסוכה
טבעת מלהב טפסרי יראה
טהורים סוכבים שומרי טלולים בסוכה

יראה להם ישרה רגליהם
יופי כנפימו יסוככו בסוכה
כאחת יעופו כלם זה מזה
כבוד מכתירים כתר דת סוכה

פזמון

אפאר שמך גואלי בכל לבי נפשי וחילי
גילה חננתני בגורלי דרך חיים הודעת לי

הן גם היום באנו להללך, ולהודיע גדלך

זבודים מהיכלך חוסים בהוד יצילך

טרם עולם יצרת ישיבת סוכה חקקת
כבוד יהדר הבטחת לנוצריה כאשר אמרת

מה גדלו מעשיך נחית כצאן עמך
סכית את ענניך עליהם לכבוד שמך

פארמה גם גדולה, צבאותיך נחלו סלה
קדשתם בסוכת מעלה, רשומים בה לתהלה

שקדנג לכן סוכה כשמחה תפשו גם לולב לשמחה
תומכים תהיו הרוחה תמיד לכם כל הצלחה

חנון יושב התהלות, אשר לך יקוו קהלות
יחד משמיעים תפלות, רצם נא נורא עלילות

רינתם אליך שוררים, טובך יום יום מזכירים
ברוך יוצר אור ומאורים, המאיר לארץ ולדרים

יוצר ליום הושענא רבה

אנא נורא עלילה · אזון שיר ותהלה · מבת יופי כלולה · באת לפניך בשמחה · כי ברחמיך בטוחה כי חננתה סליחה · רודף פורה שמע נא הושיעה והצליחה נא · ביום הושענא רבה · רבה וקדוש

הלא זה ימים שבעה · במינים ארבעה · שחרנוך שומע שועה · ולהורות כי לבדך קוינו · צל סוכה עשינו · ושם ישבנו וגם שתינו · זכרונות היו לנו חוקותיה גובהה ומרותיה · כל משפטיה ומצוותיה · חסדך עורר ושבור כל מוט · וכל משטין תשמוט שמוט · כי אתה משגבינו כל נמוט רבה

טהר כל אשמה מידידיך · הנשענים על חסדיך ובתפלתם באים עדיך · יושב תהלות ישראל · הקשב משאלות שואל · כי אתה לבדך גואל ·

כל תפלה ותחינה ׳ יערב כקטרת ולבונה ׳
לפניך שומע רינה ׳ לעשות משפט דורשים ׳
ולמצותיך קלים חשים . אל נערץ בסוד קדושים
רבה ׳

מהללים לך בערבות ׳ בהקפות ולא בישיבות ׳
חדש להם לבבות ׳ נצור מכל משמר לבם ׳
הסכת ושמע לקול ניבם ׳ שופטה משפטם ו
וריבה ריבם ׳ שוש ישישו בישועתך ׳ במקום
מכון שבתך ׳ מקדש יי׳ כוננו ידיך ׳ עוזר גדור
כל פרץ . כי תבא ישועה בעזר ׳ תמחץ ראש ·
על ארץ רבה ׳

פנה נא מערבות ׳ ללוקחי לולב וערבות ׳ ׳
ושואלים גשמי נדבות ׳ צמאים למעיינותיך ׳
לשאוב מימי ישועתך ׳ ולשמוח בתורתך ׳ קרב
נא יום מיומים ׳ מתחת מפתן הבית מפכי מים ׳
ויגיעו עד מי מתנים ׳ ראה נראה אותם נחל גדול ׳
אשר עלה עין שפתו לא יכול ׳ ורגתו כדגת הים
הגדול רבה ׳

שבטיך תנחילם נחלה ׳ על יד נביא הבטחתנו

להפילה ׳ ולא יוסיפו לענותה עוד בני עולה ׳ תפריח כצמחי רבבה ׳ בחצרות שמחה, בית השואבה ׳ למנענע לולב וערבה ׳ חמול נוצרי נענוע ויושבי הסוכה ׳ אל מושך ל לויתן בחכה ׳ יחיש להקים מעיר לנו סוכה. אזי נראה אור לאורך ׳ ונשתה מים מכורך, נקומה ונחיה נצח לפארך ׳ אנא הושיענא ביום ערבה וכמשפטיך תקום רבה ׳ אל תעריץ המון רבה רבה וקדוש,

שיר לנטילת רשות מן הסוכה

אמרת רנן ערוכה ׳ לנטילת רשות מן הסוכה ; תאמר לאט ולא בחפזון ׳ בשמיני אחרי ברכת המזון, כקול זמיה אך במורא ליוצא מלפני ארון בעל הבירה

סוכת דירה ... מפוארה
מאד אלי- ... -נו עריבה
סוכת שמחה ... סוכת מצוה
סוכת שלום ... החביבה

ברשות עליון | מאפריון
נצא ונפסיק | הישיבה
כי נשלמים | שבעת ימים
זמן הוקבע | אל המצוה

יהי רצון | כי בעליצון
נזכה לשוב | ולדור בה
ותהא שנה | זו ראשונה
מבורכה | מכל טובה

ובשיר חליל | נשמח נגיל
בשמחת בית | השואבה
עם צדיקים | הדבקים
בתורת אל | האהובה

בקול רינה | נתחננה
אליה דגול | מרבבה
עור לויתן | לנו מתן
יקים סוכת | החשובה

לנו מתן עור לויתן
ובצל צילו התאובה
לישב יזכה כל מחכה
אל הישועה הקרובה

ויאמר זה המזמור

שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבוא עזרי · עזרי מעם יי עושה שמים וארץ · אל יתן למוט רגליך אל ינום שומריך · הנה לא ינום ולא ישן שומר ישראל · יי שומרך יי צלך על יד ימינך · יומם השמש לא יככה וירח בלילה · יי ישמרך מכל רע ישמור את נפשך · יי ישמור צאתך ובאך מעתה ועד עולם

יוצר ליום שמחה תורה

אאמיר שבח במערכה
להלל לאדיר במלוכה
תודה ושיר אערכה
לזאת הברכה

באהבה וחיבה רבה
הגיד ליוצא ולבא
נפלאות דגול מרבבה
ויאמר יי מסני בא

גדול ורם על כל רמים
חיבב ועילה רשומים
בתורת אמת לעולמים
אף חובב עמים

דרך חיים גילה לנו
ברוב מצות הועילנו
ובמאורסה גירלנו
בתורה ציוה לנו

הואל נא מולך על כל פלך
וזכור לעם עני והלך
התאספם לקבלת עול מלך
ויהי בישורון מלך

ועתה בעוז ותעצומות
חלוצים ינצחו במלחמות
גם יחיה בשני עולמות
יחי ראובן ואל ימות

זאת ועוד לזוכרי תורה ותעודה
כי יונצר מצר לוחם וטרדה
אל שמע נא קולם לעדרה
וזאת ליהודה

חסידים מכל מאמר
חזקים בך שומרי משמר
ינובון ויפרחון כתמר
וללוי אמר

טוסאת עון הרחיק מעצמו
לא חמל ולא חס על עמו
לכבוד אל חי ופאר שמו
האומר לאביו ולאמו

יורו ליעקב משפטיך
ולישרא׳ תורתך
ישימו קטורה באפך
וכליל על מזבחך

כתר תורה יהיה גורלו
קמיו ומשנאיו יכחשו לו
רצוי לך יהיה כל פעולו
ברך יי׳ חילו

לזכות רצה המקום אמוני
לכן קבע מקום במחני
ולכפר שם כל עווני
ולבנימין אמר ידיד יי׳

משומרו אות ברית ולא נאצו
רפואה מצא לכל מכת מחצו
לעולם עזרה לו ותבא עד קיצו
וליוסף אמר מבורכת יי׳ ארצו

נפשו תגיל בעת שואית
ינצל ממות תוצאות
יזכה לברכות הבאות
ממגד תבואות

סר למשמע ועיבד אדם
לא נפל בחטא ולא בו נרדם
לכן נתברך מעני מכל אדם
ומראש הררי קדם

על עומדו תקיה בנסיון
גם כלכל אחיו וטפם כצאן
רועה בירך אותו בעל צוין
וממגד ארץ ומלואה ורצון

פאר מלכות היה הלולו
גם שני חלקים נטל בגבולו
כן זכו בני בניו מתגמולו
בכור שורו הדר לו

ציר נאמן בששון יטרח
בצאתו לפרקמטייא ריווחות להצמח
ולידעי בינה מהם חלקם יפרח
ולזבלון אמר שמח

קנין יורדי ימים ישאו
גם מרגליות במים נחבאו
קרבו עמים אל אלקינו ובאו
עמים הר יקראו

רייצן אויב ושונא החריד
טרף זרוע ואף קדקד החריב
כלביא שכן על ספר ותחומו החריב
ולגד אמר ברוך מרחיב

ראה כי מחוקק יהיה ספון בחבלו
כי ירע ששם יחפוץ ארון להטילו
גם הוא בחר שם חלקו להנעים גורלו
וירא ראשית לו

שומר עצמו ממאויי
שסע ורדה רבש מאריה
בלתי חמיר הכה אלקי כלויי
ולדן אמר דן גור אריה

שפר אמרים נותן בעלצון
על פרותיו מברכים בששון
טוב חלקו בפנימי וחיצון
ונפתלי אמר נפתלי שבע רצון

תבא לאשר כרכה עם בנות יפות פנים
בם יהי רצוי לאחיו ונשואות לגדולי כהנים
גם מבורך מהיות לו רבוי שמנים
ולאשר אמר ברוך מבנים

תקיפים וחזקים מאד מנעוליך
כי ברזל ונחשת בהרי גבוליך
אמיץ בזקנותיך כבילדותיך
ברזל ונחשת מנעליך

חזק ישראל ולאל חי תשברון
ומאותות שמים אל תבהלון
נפשכם תתענג וכל טוב תשבעון
כי אין כאל ישרון

נורא אלקים ומעונו בשמי שמי קדם
הוא ישמור עמו ויפדם
יגרש אויב ולך יאמר השמידם
מעונה אלקי קדם

אל עליון שומר יחידי שבטיו מהתגאל
יקיים להם ברכת אביהם ישראל
בארץ טובה הדרושה מני אל
וישכון ישראל

מי כמוך ישראל אשריך
עם נושע בי״י כי הוא מגן עזרך
ומאשר הוא חרב גאותיך
לכן יכחשו לך אויביך

תמו ברכות הנאמן ועני
אימן בעס ותרגם כאב
לראות ירושת הארץ אשר תאב
ויעל משה מערבות מואב

וכל העתיד להיות בה בגורלי
הראה לו נחמות וצרות דלדולי
כל נביא ושופט שהיה לי
עד דן ואת כל נפתלי

ראה סוף הישועה והעיקר
ביאת גוג ומגוג להתעקר
ואשר כל בני שת יקרקר
עד היום האחרון ואת הנגב ואת הככר

תפלת צדיק לעבור בארץ
נסתמה בלי מסתור כבעת פרץ
חיזקו והראהו את כל הארץ
ויאמר יי׳ אליו זאת הארץ

ה׳ בכבודו נגלה לעיניו
ועמו שלשה מלאכים משרתיו
קידש עצמו ולא עוד נכאב
וימת שם משה עבד ה׳ בארץ מואב

תמים נטפל בקבירתו
וצדיק הלך למקום נברא למנוחתו
ונעלמה מכל איש חלקתו
ויקבור אותו

הבט נא וראה קדושת מעלתו
כי מחומר שחקים תכונתו
לכן לא כהתה עינו ולא נס לחיותו
ומשה בן מאה ועשרים שנה במותו

כל איש היה מר ורמעה חושה
ובלב נשבר בכיה בל ינשה
שלשים יום מתאונן כנקשה
ויבכו בני ישראל את משה

ריחם יי׳ על יונה תמה
הזריח לבנה עד לא שקעה חמה
לא השבית מנהיג לנוצרי תמימה
ויהושע בן נון מלא רוח חכמה

אך משה נתרומם על כל נביא כמו
כי שלם כמוהו עוד לא הביא
והוא לבדו זכה לכל טובי
ולא קם נביא

עוד הדבר גלוי ונוסה
לא בסתר ולא במטמונים נתנסה
כי אם בפומבי בתוך עיר עמוסה
לכל האותות והמופתים אשר עשה :

ומאשר התמיד לעמו צדקה
עמוד אש ענן ובאר ומן להתפנקה
עד בואם אל קצה ארץ החשוקה
ולכל היד החזקה

אנה בני אב יצוה משפט וצדקה
זכרו תורת משה מפי אל חקקה
ופקודים ישרים היא ענוקה
ומנופת צופים מאד מתוקה

ובכן יחד נשכימה לבקרים
ובלב נשבר כאחד חברים
נפאר ליוצר אור ומאורים
המאיר לארץ ולדרים